

A TANÁCS 1342/2008/EK RENDELETE

(2008. december 18.)

a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról, valamint a 423/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A tőkehalállományok helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló, 2004. február 26-i 423/2004/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ célja, hogy a Kattegat területén, az Északi-tengeren – beleértve Skagerrakot és a La Manche csatorna keleti részét –, a Skóciától nyugatra fekvő területen és az Ír-tengeren öt-tíz éven belül biztonságosan helyreállítsa a tőkehalállományokat a szakértők által tanácsolt elővigyázatossági szintre.
- (2) A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) legújabb tudományos szakvéleménye rámutatott arra, hogy a teljes kifogható mennyiségek (TAC), a technikai intézkedések és a kiegészítő erőfelfejtés-gazdálkodási intézkedések – beleértve a tőkehal jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat útján történő kifogásának, valamint az ily módon fogott tőkehal kirakodásának megelőzésére irányuló megfigyelést és ellenőrzést – együttes hatásából eredő tőkehalfogás-csökkenés messze nem volt elegendő a halászat okozta állománypusztulás olyan szintű mérsékléséhez, amely lehetővé tenné az állomány megújulását, és a 423/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó négy tőkehalállományból egyetlenegy tekintetében sem volt tapasztalható egyértelmű helyreállítás, jóllehet az északi-tengeri állományok mutatnak némi javulásra utaló jeleket.
- (3) Szükségesnek tűnik a rendszer megerősítése, valamint egy hosszú távú terv létrehozása annak érdekében, hogy megvalósítható legyen a tőkehalállományoknak a legmagasabb fenntartható hozam mellett történő fenntartható kiaknázása.
- (4) A legújabb, különösen a tengeri ökológiai rendszerek hosszú távú tendenciáiról szóló tudományos feltevések szerint a biomasza hosszú távú kívánatos szintjeit nem lehet pontosan meghatározni. Ebből következően a hosszú távú terv célkitűzését a biomasza-alapú célról a halászat okozta állománypusztuláson alapuló célra kell változtatni, amelyet a halászati erőfelfejtés megengedett szintjeire is alkalmazni kell.
- (5) Az északi-tengeri tőkehalállomány Norvégiával közös, és közös gazdálkodás alatt áll. Az e rendeletben foglalt

intézkedéseknek kellő mértékben figyelembe kell venniük az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság között létrejött halászati megállapodás ⁽³⁾ értelmében Norvégiával folytatott konzultációkat.

- (6) Amennyiben a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság (HTMGB) pontos és reprezentatív információ hiányában nem tud szakvéleményt adni valamely TAC tekintetében, rendelkezéseket kell hozni annak biztosítására, hogy a teljes kifogható mennyiséget olyan körülmények között is következetesen lehessen megállapítani, amikor kevés adat áll rendelkezésre.
- (7) A halászat okozta állománypusztulásra vonatkozó célok elérésének biztosítása és a visszasdobás lehető legnagyobb mértékű visszaszorításának támogatása érdekében a halászati erőfelfejtésben kifejezett halászati lehetőségeket is olyan szinten kell meghatározni, amely összhangban áll a többéves stratégiával. E halászati lehetőségeket, amennyire csak lehet, a halászeszközök típusai szerint, a jelenlegi halászati módszerek alapján kell meghatározni. Helyénvaló a gazdálkodási rendszer hatékonyságára vonatkozó rendszeres felülvizsgálat előírása, és különösen annak biztosítása, hogy a halászati erőfelfejtés szabályozási rendszere felülvizsgálatra kerüljön, amennyiben a tőkehalállományok elérik a legmagasabb fenntartható hozam mellett történő kiaknázáshoz szükséges szintet.
- (8) Új mechanizmusokat kell bevezetni, hogy a halászatot ösztönözzék a tőkehalfogás elkerülésére vonatkozó programokban való részvételle. A tőkehalfogás elkerülésére vagy a visszasdobás gyakorlatának visszaszorítására vonatkozó bármely program nagyobb valószínűséggel lesz sikeres, ha kidolgozására a halászati ágazattal együttműködésben kerül sor. Ezeket a tagállamokkal közösen kidolgozott programokat a fenntarthatóság előmozdítása hatékony eszközének kell tekinteni és ösztönözni kell azok kidolgozását. A tagállamoknak továbbá élniük kell a tőkehalállományokkal kapcsolatos halászati lehetőségek oly módon történő elosztására vonatkozó hatáskörükkel, amely a halászatot arra ösztönzi, hogy a halászatot szelektívebb és a környezetre kevésbé ártalmas módszerekkel folytassák.
- (9) A fogásmennyiségek meghatározása és elosztása, valamint az állományok legalacsonyabb és elővigyázatossági szintjének, a halászat okozta állománypusztulási arány szintjének, továbbá a tagállamok számára az egyes halászati erőfelfejtési csoportok tekintetében megengedett legnagyobb erőfelfejtésnek a meghatározása, és bizonyos hajócsoporthoz az e rendeletben foglalt erőfelfejtési rendszerből való kizárása a közös halászati politika kiemelt fontosságú intézkedése. Helyénvaló, hogy e meghatározott kérdések vonatkozásában a Tanács fenntartsa magának a jogot a végrehajtási hatáskörök közvetlen gyakorlására.

⁽¹⁾ 2008. október 21-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL L 70., 2004.3.9., 8. o.

⁽³⁾ HL L 226., 1980.8.29., 48. o.

- (10) Az e rendelet egyes, különösen a halászati erőfelfejtések korlátozásainak a Tanács által meghatározott legnagyobb megengedett halászati erőfelfejtések keretén belül történő kiigazítására vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtása szempontjából szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ⁽¹⁾ megfelelően kell elfogadni.
- (11) A közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendeletben ⁽²⁾ megállapítottakon felüli ellenőrzési intézkedéseket kell bevezetni annak érdekében, hogy biztosítsák az e rendeletben megállapított intézkedéseknek való megfelelést.
- (12) Figyelembe véve a vonatkozó állományok állapotát, szabályokat kell kidolgozni az e rendelet által bevezetett hosszú távú terv helyreállítási tervvé történő minősítéséről a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ 5. cikke értelmében és az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 21. cikke a) pontja i. alpontja alkalmazásában, vagy alternatív megoldásként annak gazdálkodási tervvé történő minősítéséről a 2371/2002/EK rendelet 6. cikke értelmében és az 1198/2006/EK tanácsi rendelet 1. cikke a) pontja iv. alpontja alkalmazásában.
- (13) A 423/2004/EK rendelet hatályát veszti, és helyébe e rendelet lép,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet tervet határoz meg a következő földrajzi területeknek megfelelő négy tőkehalállományra vonatkozóan:

- a) Kattegat;
- b) Északi-tenger, Skagerrak és a La Manche csatorna keleti része;
- c) a Skóciától nyugatra fekvő terület;
- d) Ír-tenger.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o.

⁽³⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽⁴⁾ HL L 223., 2006.8.15., 1. o.

2. cikk

Fogalommeghatározások

A 2371/2002/EK rendelet 3. cikkében megállapított fogalom-meghatározásokon túl, e rendelet alkalmazásában:

- a) „erőfelfejtési csoport”: egy tagállam olyan gazdasági egysége, amely vonatkozásában megállapításra került a megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtés. Az erőfelfejtési csoportot az I. mellékletnek megfelelően egy halászeszköz-kategória és egy terület határozza meg;
- b) „összevont erőfelfejtési csoport”: a valamennyi tagállam ugyanazon halászeszköz- és területi kategóriájába tartozó erőfelfejtési csoportok összessége;
- c) „egységnyi erőfelfejtésenkénti fogás”: a tőkehal egy év során kifogott és a kW-napban megadott halászati erőfelfejtés egy egysége szerinti élő súlyban kifejezett mennyisége;
- d) „megfelelő korcsoportok”: a Kattegat területén élő tőkehalak esetében a 3, 4 és 5 éves egyedek; az ír-tengeri, az északi-tengeri, a Skagerrak és a La Manche csatorna keleti területén élő tőkehalak esetében a 2, 3 és 4 éves egyedek; a Skóciától nyugatra fekvő területen élő tőkehalak esetében a 2, 3, 4 és 5 éves egyedek; vagy a HTMGB szakvéleménye által megfelelőnek ítélt egyéb korcsoportok.

3. cikk

Földrajzi meghatározások

E rendelet alkalmazásában a földrajzi területek következő földrajzi meghatározásait kell alkalmazni:

- a) „Kattegat”: az ICES által megállapított IIIa körzet azon része, amelyet északon a skageni és a tistlarnai világítótornyot és a svéd part legközelebb eső pontját összekötő egyenes vonal, délen a Hasenore-t és Gribens Spidst, a Korshage-t és Spodsbjergt, továbbá a Gilbjerg Hovedt és Kullent összekötő egyenes vonal határol;
- b) „Északi-tenger”: az ICES IV alterület, valamint az ICES IIIa körzet azon része, amely nem tartozik a Skagerrakhoz és a Kattegathoz, illetve az ICES IIa. körzet azon része, amely a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken van;
- c) „Skagerrak”: az ICES IIIa körzet azon része, amelyet nyugaton a hanstholmi és a lindesnesi világítótornyot, délen a skageni és a tistlarnai világítótornyot és a svéd part legközelebb eső pontját összekötő egyenes vonal határol;

d) „La Manche csatorna keleti része”: az ICES VIII körzet;

e) „Ír-tenger”: az ICES VIIa körzet;

f) „Skóciától nyugatra eső részek”: az ICES VIa körzet, illetve az ICES Vb körzet azon része, amely a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken van.

4. cikk

A halászati erő kifejtés kiszámítása

E rendelet alkalmazásában a halászhajók egy csoportja által tett halászati erő kifejtés az egyes halászhajók kW-ban kifejezett kapacitásértékei és az egyes halászhajók által az I. mellékletben meghatározott területen töltött napok száma szorzatainak az összege. Az egy adott területen töltött nap bármely olyan, 24 órából (vagy egy részéből) álló folyamatos időszak, amelynek során a hajó az adott területen belül és kikötőn kívül tartózkodik.

5. cikk

A terv célja

(1) Az 1. cikkben említett terv biztosítja a tőkehalállományoknak a legmagasabb fenntartható hozam mellett történő fenntartható kiaknázását.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított célkitűzést a tőkehalak megfelelő korcsoportjai tekintetében az alábbi arányú állománypusztulás fenntartása mellett kell megvalósítani:

Állomány	Állománypusztulás
Tőkehal Kattegatban	0,4
Tőkehal a Skóciától nyugatra fekvő területen	0,4
Tőkehal az Ír-tengerben	0,4

(3) Az Északi-tengerben, a Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részén található tőkehalállományokat illetően az (1) bekezdésben megállapított célkitűzést a tőkehalak megfelelő korcsoportjai tekintetében a 8. cikkben említett arányú állománypusztulás fenntartása mellett kell megvalósítani.

II. FEJEZET

TELJES KIFOGHATÓ MENNYISÉG

6. cikk

Legalacsonyabb és elővigyázatosági szintek

Az egyes tőkehalállományok vonatkozásában az ívársra képes biomassa legalacsonyabb szintjei és elővigyázatosági szintjei a következők:

Állomány	Az ívársra képes biomassa legalacsonyabb szintje tonnában	Az ívársra képes biomassa elővigyázatosági szintje tonnában
Tőkehal Kattegatban	6 400	10 500
Tőkehal az Északi-tengerben, Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részén	70 000	150 000
Tőkehal a Skóciától nyugatra fekvő területen	14 000	22 000
Tőkehal az Ír-tengerben	6 000	10 000

7. cikk

A Kattegatban, a Skóciától nyugatra fekvő területen és az Ír-tengerben található tőkehalállományok teljes kifogható mennyiségeinek meghatározására vonatkozó eljárás

(1) A Tanács a Kattegatban, a Skóciától nyugatra fekvő területen és az Ír-tengerben található minden egyes tőkehalállomány tekintetében évente határoz a következő évi teljes kifogható mennyiségről. A teljes kifogható mennyiséget a következő mennyiségeknek a HTMGB által az (2) és (3) bekezdésben említett, halászat okozta állománypusztulási arányoknak megfelelőként előre jelzett összes tőkehal fogásból történő kivonásával kell kiszámítani:

- az érintett állomány esetében az egyedek várható visszadozási mértékének megfelelő halmennyiség;
- adott esetben a halászat okozta tőkehalállomány-pusztulás más forrásainak megfelelő mennyiség, amelyet a Bizottság javaslata alapján kell meghatározni.

(2) A TAC a HTMGB szakvéleménye alapján megfelel az összes következő feltételnek:

- ha azon év január 1-jén, amelyre a TAC vonatkozik, az állomány mérete a HTMGB előrejelzése szerint elmarad az ívársra képes biomassa 6. cikkben meghatározott legalacsonyabb szintjétől, a halászat okozta állománypusztulási arányt az előző évihez képest 25 %-kal kell csökkenteni abban az évben, amelyre a TAC vonatkozik;
- ha azon év január 1-jén, amelyre a TAC vonatkozik, az állomány mérete a HTMGB előrejelzése szerint elmarad az ívársra képes biomassa 6. cikkben meghatározott elővigyázatosági szintjétől, és meghaladja az ívársra képes biomassa 6. cikkben meghatározott legalacsonyabb szintjét vagy megegyezik azzal, a halászat okozta állománypusztulási arányt az előző évihez képest 15 %-kal kell csökkenteni abban az évben, amelyre a TAC vonatkozik; valamint
- ha azon év január 1-jén, amelyre a TAC vonatkozik, az állomány mérete a HTMGB előrejelzése szerint meghaladja az ívársra képes biomassa 6. cikkben meghatározott elővigyázatosági szintjét vagy megegyezik azzal, a halászat okozta állománypusztulási arányt az előző évihez képest 10 %-kal kell csökkenteni abban az évben, amelyre a TAC vonatkozik.

(3) Ha a (2) bekezdés b) és c) pontja alkalmazásának eredményeként a halászat okozta állománypusztulás aránya – a HTMGB szakvéleménye alapján – az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott állománypusztulásnál alacsonyabb lenne, a Tanács a teljes kifogható mennyiséget olyan szinten állapítja meg, hogy a halászat okozta állománypusztulás aránya meg egyezzen az 5. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal.

(4) A HTMGB a (2) és (3) bekezdésben említett szakvéleményét azon feltevés alapján készíti el, hogy az azt megelőző évben, amelyre a TAC vonatkozik, az állományt a halászat okozta állománypusztulásnak az adott évre vonatkozó megengedett legnagyobb halászati erő kifejtés csökkentésével egyenértékű kiigazítása mellett halásszák le.

(5) A (2) bekezdés a), b) és c) pontjától, valamint a (3) bekezdéstől eltérve a Tanács csak olyan teljes kifogható mennyiséget fogad el, amely legfeljebb 20 %-kal nagyobb vagy kisebb az előző évre megállapított teljes kifogható mennyiségnél.

8. cikk

Az Északi-tengerben, a Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részén található tőkehalállomány teljes kifogható mennyiségeinek meghatározására vonatkozó eljárás

(1) A Tanács az Északi-tengerben, a Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részén található tőkehalállomány tekintetében évente határoz a teljes kifogható mennyiségről. A teljes kifogható mennyiségek kiszámítása a 7. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott csökkentési szabályok alkalmazásával történik.

(2) A teljes kifogható mennyiségeket első alkalommal a (3) és (5) bekezdéssel összhangban kell kiszámítani. Azon évtől kezdődően, amely esetében a (3) és (5) bekezdés alkalmazása révén kapott teljes kifogható mennyiségek nem érik el a (4) és (5) bekezdés alkalmazása révén kapott teljes kifogható mennyiségeket, a teljes kifogható mennyiségeket a (4) és (5) bekezdéssel összhangban kell kiszámítani.

(3) Kezdetben a teljes kifogható mennyiség nem haladhatja meg azt az állománypusztulási szintet, amely a megfelelő korcsoportok 2008-ra becsült állománypusztulásának az alábbiakban meghatározott arányának felel meg: 75 % a 2009-es TAC vonatkozásában, 65 % a 2010-es TAC vonatkozásában, majd 10 %-os csökkentést alkalmazva az azt követő évek tekintetében.

(4) Ezt követően, ha az azt megelőző év január 1-jén, amelyre a TAC vonatkozik, az állomány mérete:

- a) meghaladja az ívársra képes biomassza elővigyázatossági szintjét, a teljes kifogható mennyiséget úgy kell megállapítani, hogy a halászat okozta állománypusztulási arány a megfelelő korcsoportokban 0,4 legyen;
- b) az ívársra képes biomassza legalacsonyabb szintje és az ívársra képes biomassza elővigyázatossági szintje között van, a teljes kifogható mennyiség nem haladhatja meg azt a szintet, amely eredményeként a halászat okozta állománypusztulási arány a megfelelő korcsoportokban az alábbi képletnek felel meg:

$$0,4 - (0,2 \times (\text{az ívársra képes biomassza elővigyázatossági szintje} - \text{az ívársra képes biomassza})) / (\text{az ívársra képes}$$

biomassza elővigyázatossági szintje – az ívársra képes biomassza legalacsonyabb szintje));

- c) megegyezik az ívársra képes biomassza legalacsonyabb szintjével, vagy az alatt van, a teljes kifogható mennyiség nem haladhatja meg azt a szintet, amely esetében a halászat okozta állománypusztulási arány a megfelelő korcsoportokban 0,2.

(5) A (3) és (4) bekezdéstől eltérve 2010-re és az azt követő évekre a Tanács csak olyan teljes kifogható mennyiségeket fogad el, amelyek legfeljebb 20 %-kal nagyobbak vagy kisebbek az előző évre megállapított teljes kifogható mennyiségnél.

(6) Amennyiben az (1) bekezdésben említett tőkehalállomány kiaknázása során a halászat okozta állománypusztulási arány három egymást követő évben megközelíti a 0,4-et, a Bizottság értékeli e cikk alkalmazását, és szükség esetén javaslatot tesz annak a legmagasabb fenntartható hozam mellett történő kiaknázás biztosítása céljából történő módosításához szükséges intézkedésekre.

9. cikk

A teljes kifogható mennyiségek meghatározására vonatkozó eljárás kevés rendelkezésre álló adat esetén

Ahol pontos és reprezentatív információ hiányában a HTMGB nem tud olyan szakvéleményt adni, amely a Tanács számára lehetővé tenné, hogy a 7. vagy 8. cikknek megfelelően megállapítsa a teljes kifogható mennyiséget, a Tanács a következőképpen határoz:

- a) amennyiben a HTMGB szakvéleménye szerint a tőkehalfogásokat a lehető legalacsonyabb szintre kell csökkenteni, a teljes kifogható mennyiséget a korábbi év teljes kifogható mennyiségéhez képest 25 %-kal alacsonyabban határozza meg;
- b) minden egyéb esetben a teljes kifogható mennyiséget a korábbi év teljes kifogható mennyiségéhez képest 15 %-kal alacsonyabban határozza meg, kivéve, ha a HTMGB szakvéleménye szerint ez nem megfelelő.

10. cikk

Az intézkedések kiigazítása

(1) Amennyiben a halászat okozta állománypusztulásnak az 5. cikk (2) bekezdésében foglalt célarányát elérték, vagy ha HTMGB szakvéleménye szerint ez az arány vagy az ívársra képes biomassza 6. cikkben foglalt legalacsonyabb és elővigyázatossági szintjei, illetve a 7. cikk (2) bekezdésében megadott, halászat okozta állománypusztulási arányok szintjei többé nem felelnek meg az állomány kimerítésével kapcsolatos kockázat alacsony szinten tartása és a legnagyobb fenntartható hozam fenntartása szempontjából, a Tanács e szintek tekintetében új értékeket határoz meg.

(2) Amennyiben a HTMGB szakvéleménye szerint valamely tőkehalállomány helyreállása nem megfelelő, a Tanács határozatában

- a) a 7., 8. és 9. cikkben előírt alacsonyabb szinten határozza meg az adott állományra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget;

- b) a 12. cikkben előírtnál alacsonyabb szinten határozza meg a megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtést;
- c) adott esetben kapcsolódó feltételeket állapít meg.

III. FEJEZET

A HALÁSZATI ERŐFELFEJTÉS KORLÁTOZÁSA

11. cikk

Halászati erőfelfejtési rendszer

(1) A 7., 8. és 9. cikkben meghatározott teljes kifogható mennyiségeket halászati erőfelfejtési rendszer egészíti ki, amelyben a halászati erőfelfejtésben KIFEJZETt halászati lehetőségeket évente kell elosztani a tagállamok között.

(2) A Tanács a Bizottság javaslatára, valamint a (3) cikkben említett, a tagállamok által nyújtott tájékoztatás és a HTMGB által nyújtott tanácsadás alapján bizonyos hajócsoportokat kizárhat az erőfelfejtési rendszer alkalmazásából, amennyiben:

- a) a HTMGB-nek megfelelő adatok állnak rendelkezésére a tőkehalvagásokról és -visszadobásokról ahhoz, hogy fel tudja mérni az érintett hajócsoportokra vonatkozó tőkehalvagási százalékarányt;
- b) a tőkehalvagási százalékarány a HTMGB értékelése szerint nem haladja meg az egyes érintett hajócsoportok teljes fogásának 1,5 %-át; valamint
- c) e hajócsoportoknak az erőfelfejtési rendszerbe való felvétele aránytalan adminisztratív terhet jelentene a tőkehalvagományokra gyakorolt hatáshoz képest.

Ha a HTMGB nem tudja felmérni, hogy e feltételek továbbra is teljesülnek-e, akkor a Tanácsnak minden érintett hajócsoportot fel kell vennie az erőfelfejtési rendszerbe.

(3) A tagállamoknak – a Bizottság által elfogadandó részletes szabályokkal összhangban – évente megfelelő tájékoztatást kell nyújtaniuk a Bizottságnak és a HTMGB-nek, hogy azok meg tudják állapítani, hogy a fenti feltételek továbbra is teljesülnek-e.

12. cikk

A halászati erőfelfejtések elosztása

(1) A Tanács minden évben tagállamonként határoz az egyes halászati erőfelfejtési csoportok tekintetében megengedett legnagyobb erőfelfejtésokről.

(2) A megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtést a következőképpen meghatározott referenciaérték segítségével számítják ki:

- a) e rendelet alkalmazásának első évében az egyes erőfelfejtési csoportok tekintetében a referenciaérték a HTMGB szakvéleménye alapján a 2004–2006-ban vagy 2005–2007-ben

kifejtett, kW-napokban kifejezett átlagos erőfelfejtés, az érintett tagállam választása szerint;

- b) az e rendelet alkalmazásának további évei tekintetében a referenciaérték az előző évre vonatkozó megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtéssel egyenértékű.

(3) Azon erőfelfejtési csoportok meghatározása, amelyek esetében a megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtés évente kiigazításra kerül, a következők alapján történik:

- a) a valamennyi erőfelfejtési csoporthoz tartozó halászhajók által fogott tőkehalvagásnémet a tagállamok által a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról szóló, 2008. február 25-i 199/2008/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 18., 19. és 20. cikkének megfelelően benyújtott adatok alapján kell értékelni;
- b) össze kell állítani egy listát az összevont erőfelfejtési csoportoknak az e rendelet I. mellékletében meghatározott valamennyi területe és a vonatkozó tőkehalvagás tekintetében, a visszaengedett halállományt is beleértve. A listát az egyes erőfelfejtési csoportokon belül a tőkehalvagás szerinti növekvő sorrendbe kell rendezni;
- c) a b) pontnak megfelelően létrehozott listákon az összesített tőkehalvagást a következők szerint kell kiszámítani. Valamennyi összevont erőfelfejtési csoport esetében ki kell számítani a szóban forgó erőfelfejtési csoport által fogott tőkehalvagásnémet és a lista előző bejegyzéseiben szereplő valamennyi összevont erőfelfejtési csoport által fogott tőkehalvagásnémet összegét;
- d) a c) pontnak megfelelően kiszámított összesített halvagást a valamennyi összevont erőfelfejtési csoport által ugyanazon a területen fogott teljes halvagásnémet százalékában kell megadni.

(4) Azon összevont erőfelfejtési csoportok esetében, amelyeknél a (3) bekezdés b) pontjának megfelelően kiszámított összesített halvagás értéke 20 % vagy több, az érintett erőfelfejtési csoportokra éves kiigazítást kell alkalmazni. Az érintett csoportok számára megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtést a következőképpen kell kiszámítani:

- a) amennyiben a 7. vagy 8. cikk alkalmazandó, a referenciaértékre ugyanazt a százalékos kiigazítást kell alkalmazni, mint amit az említett cikkek a halászat okozta állománypusztulás tekintetében megállapítanak;
- b) amennyiben a 9. cikk alkalmazandó, a referenciaértékre a halászati erőfelfejtésnek a TAC csökkentésével megegyező százalékos kiigazítását kell alkalmazni.

(5) A (4) bekezdésben említetteken kívüli erőfelfejtési csoportok tekintetében a megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtést a referenciaérték szintjén kell tartani.

⁽¹⁾ HL L 60., 2008.2.5., 1. o.

13. cikk

További halászati erőfelfejtések kiosztása a különlegesen szelektív halászeszközök alkalmazása és a tőkehalkímélő halászati utak esetén

(1) A tagállamok a (2)–(7) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelően növelhetik a megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtést azon erőfelfejtési csoportok tekintetében, amelyek esetében az erőfelfejtés a 12. cikk (4) bekezdése szerint kiigazításra került.

(2) Növelhető az azon halászati erőfelfejtési csoportok számára megengedett legnagyobb erőfelfejtés, amelyekben egy vagy több halászhajó halászati tevékenysége:

- a) csupán egyetlen olyan szabályozott halászeszköz fedélzeten tartásával történik, amely műszaki jellemzői a HTMGB általi értékelés tárgyát képező tudományos tanulmány szerint azt eredményezik, hogy a fogás összetételének kevesebb, mint 1 %-át teszi ki a tőkehal (különlegesen szelektív halászeszközök);
- b) azzal az eredménnyel jár, hogy az egyes halászati utak esetében a fogás összetételének kevesebb, mint 5 %-át teszi ki a tőkehal (tőkehalkímélő halászati utak);
- c) a tőkehal kifogásának elkerülésére vagy a visszadobások gyakorlatának visszaszorítására vonatkozó olyan tervvel összhangban történik, amely a részt vevő hajók tekintetében legalább a 12. cikk (4) bekezdésében említett erőfelfejtés-kiigazításnak megfelelő mértékben csökkenti a tőkehal halálszát okozta állománypusztulását; vagy
- d) a Skóciától nyugatra fekvő területen történik, a IV. mellékletben meghatározott, a WGS84 koordináta-rendszer szerint mért pontokat sorrendben loxodromákkal összekötő vonaltól nyugatra, feltéve, hogy a részt vevő hajók fel vannak szerelve műholdas hajómegfigyelési rendszerrel (VMS).

(3) A (2) bekezdésben említett halászhajók fokozott gyakoriságú ellenőrzés tárgyát képezik, különös tekintettel az alábbiakra:

- a) a különlegesen szelektív halászeszközöknek az érintett halászati utak során való kizárólagos alkalmazása a (2) bekezdés a) pontjának megfelelően;
- b) a visszadobások mértéke a (2) bekezdés b) pontjával összhangban;
- c) a halászat okozta állománypusztulás csökkentése a (2) bekezdés c) pontjával összhangban;
- d) a (2) bekezdés d) pontjában meghatározott vonaltól nyugatra történő fogások és visszadobások mértéke,

az említett pontokban meghatározott különleges feltételek betartásáról a tagállamok számára történő rendszeres adatszolgáltatás szabályaira vonatkozó megállapodások szerint.

(4) A halászati erőfelfejtés e cikk szerinti növelésének mértékét az érintett erőfelfejtési csoportok valamennyi olyan halászhajójára vonatkozóan ki kell számítani, amelyek a (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjában említett különleges feltételek szerint működnek, és a növelés nem haladhatja meg az erőfelfejtés 12. cikk (4) bekezdésében említett kiigazításának az e tevékenységek során alkalmazott halászeszközök tekintetében történő ellensúlyozásához szükséges mértéket.

(5) A halászati erőfelfejtéseknél a tagállamok által végrehajtott valamennyi növeléséről értesíteni kell a Bizottságot azon év április 30-ig, amelynek folyamán sor kerül az erőfelfejtés kiigazításának ellensúlyozására. Az értesítésnek tartalmaznia kell a (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjában említett különleges feltételek szerint működő halászhajók részletes adatait, az egyes erőfelfejtési csoportokra vonatkozó azon halászati erőfelfejtést, amelyet a tagállam az említett halászhajók számára az adott év tekintetében előirányzott, továbbá a halászhajók erőfelfejtésének felügyeletére vonatkozó feltételeket, az ellenőrzési rendszereket is beleértve.

(6) A tagállamok legkésőbb minden év március 1-ig jelentést tesznek a Bizottságnak az előző év során folytatott tevékenységeik keretében felhasznált erőfelfejtések mértékéről.

(7) A Bizottság felkéri a HTMGB-t, hogy évente hasonlítsa össze a tőkehal állománypusztulása terén a (2) bekezdés c) pontjának alkalmazása esetén bekövetkező csökkenést azzal a csökkenéssel, amely az előrejelzése szerint a 12. cikk (4) bekezdésében említett erőfelfejtés-kiigazítás eredményeként jönne létre. E szakvéleményre figyelemmel a Bizottság javaslatot tehet az erőfelfejtésekre olyan kiigazításaira, amelyeket az adott halászeszköz-kategória tekintetében a következő év során lehet alkalmazni.

14. cikk

A tagállamok kötelezettségei

(1) Minden tagállam meghatározza a lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében a megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtés egyes hajók vagy hajók csoportja számára történő kiosztásának módszerét, számos kritériumra is figyelemmel, beleértve például a következőket:

- a) helyes halászati módszerek támogatása, beleértve az adatgyűjtés javítását, a visszadobás gyakorlatának visszaszorítását és az ivadékokra gyakorolt hatások lehető legkisebbre csökkentését;
- b) együttműködési programokban való részvétel a szükségtelen járulékos tőkehal-fogások elkerülésére;
- c) a környezetre gyakorolt csekély hatás, beleértve az üzemanyag-fogyasztást és az üvegházhatású gázok kibocsátását;
- d) arányosság a halászati kvótában kifejezett halászati lehetőségek elosztása tekintetében.

(2) Az e rendelet I. mellékletében szereplő valamennyi terület tekintetében a különleges halászati engedélyekre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1994. június 27-i 1627/94/EK tanácsi rendeletnek⁽¹⁾ megfelelően minden tagállam különleges halászati engedélyt ad ki a lobogója alatt közlekedő azon hajók számára, amelyek az említett területeken halászati tevékenységet folytatnak, és az e rendelet I. mellékletében meghatározott halászeszköz-kategóriák valamelyikébe tartozó halászeszközöket használnak.

(3) Az I. mellékletben szereplő valamennyi terület tekintetében a (2) bekezdés szerint kiadott különleges halászati engedéllyel rendelkező hajók kW-ban kifejezett összkapacitása nem lehet nagyobb, mint a 2006-ban vagy 2007-ben üzemelő, szabályozott halászeszközöket használó, és az érintett földrajzi területen halászó hajók legnagyobb kapacitása.

(4) Minden tagállam összeállítja és vezeti a (2) bekezdésben említett különleges engedéllyel rendelkező hajók listáját, és azt a hivatalos honlapján elérhetővé teszi a Bizottság és más tagállamok számára.

15. cikk

A halászati erőfelfejtés szabályozása

A tagállamok erőfelfejtési csoportonként nyomon követik flottájuk kapacitását és tevékenységét, és ha azok várhatóan elérik a 12. cikkel összhangban meghatározott megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtést, meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az erőfelfejtés ne haladja meg a megállapított határértékeket.

16. cikk

A megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtés tagállamok közötti cseréje és a halászati erőfelfejtések visszaállítása

(1) A 11. cikknek megfelelően megállapított megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtést az érintett tagállam a következő figyelembevételével igazíthatja ki:

- a) a 2371/2002/EK rendelet 20. cikkének (5) bekezdése alapján végrehajtott kvótacserék; valamint
- b) a 2371/2002/EK rendelet 23. cikkének (4) bekezdése és a 2847/93/EGK rendelet 21. cikkének (4) bekezdése, 23. cikkének (1) bekezdése és 32. cikkének (2) bekezdése alapján végrehajtott újraelosztások és/vagy levonások.

(2) A 12. cikknek megfelelően megállapított megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtést kiigazíthatja az a tagállam, amely beszünteti a 3. cikkben említett valamely területen folytatott kvótacserét – feltéve, hogy ez a tagállam az említett cseréket a 12. cikk (2) bekezdésében meghatározott referencia-értékek megállapítására vonatkozó referencia-időszak során hajtotta végre –, és amelynek a helyreállított kvóta kiaknázása érdekében valamely érintett erőfelfejtési csoportban további halászati erőfelfejtéseket kell alkalmaznia. A halászati erőfelfejtések visszaállítása együtt jár azzal, hogy a kvótát a kvóta-helyreállító tagállam számára visszaszolgáltató tagállam megengedett legna-

gyobb halászati erőfelfejtése csökken, mégpedig olyan mértékben, hogy az megfeleljen az erőfelfejtési csoportjai számára halászatra rendelkezésre álló kvóta csökkentésének, kivéve, ha a kvótát visszaszolgáltató tagállam a vonatkozó erőfelfejtést nem használta a fent említett referenciaértékek megállapításához.

(3) A 17. cikk (2) bekezdésétől eltérve a tagállamok 2009-ben módosíthatják a rájuk vonatkozó erőfelfejtés-elosztást azáltal, hogy a halászati erőfelfejtést és kapacitást átcsoportosítják a 3. cikkben említett földrajzi területek között, amennyiben ez az átcsoportosítás a 13. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett halászati tevékenységeket érint. Ezekről az átcsoportosításokról értesítik a Bizottságot. A 12. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett, megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtést ennek megfelelően módosítani kell.

17. cikk

A megengedett legnagyobb halászati erőfelfejtés erőfelfejtési csoportok közötti cseréje

(1) A tagállamok módosíthatják erőfelfejtés-elosztásukat azáltal, hogy a halászati kapacitásokat – a (2)–(5) bekezdésben meghatározott feltételekkel – átcsoportosítják az erőfelfejtési csoportok között.

(2) Az átcsoportosítás földrajzi területek között nem, viszont halászeszköz-kategóriák között megengedett, feltéve, hogy az érintett tagállam tájékoztatja a Bizottságot az átadó halászeszköz-kategória, valamint az átvevő halászeszköz-kategória egységnyi erőfelfejtésenkénti fogásának (cpue) a legutolsó három évre vonatkozó átlagértékéről.

(3) Ha az átadó halászeszköz-kategória cpue-értéke nagyobb, mint az átvevő halászeszköz-kategória cpue-értéke, akkor az átcsoportosításra általában 1 kW-nap – 1 kW-nap alapon kerül sor.

(4) Ha az átadó halászeszköz-kategória cpue-értéke kisebb, mint az átvevő halászeszköz-kategória cpue-értéke, akkor a tagállam korrekciós tényezőt alkalmaz az átvevő halászeszköz-kategória erőfelfejtésének összegére, hogy ellensúlyozza ez utóbbi kategória magasabb cpue-értékét.

(5) A Bizottság felkéri a HTMGB-t, hogy dolgozzon ki a különböző cpue-értékekkel rendelkező halászeszköz-kategóriák közötti erőfelfejtés-átcsoportosítások megkönnyítésére alkalmas szabványos korrekciós tényezőket.

IV. FEJEZET

MEGFIGYELÉS, VIZSGÁLAT ÉS FELÜGYELET

18. cikk

Kapcsolat a 2847/93/EGK rendelettel

Az ebben a FEJEZETben előírt ellenőrző intézkedéseket a 2847/93/EGK rendeletben meghatározottakon felül kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 171., 1994.7.6., 7. o.

19. cikk

A hajónaplók ellenőrzése

(1) A hajómegfigyelési rendszerrel ellátott hajók tekintetében a tagállamok a VMS-adatok felhasználásával ellenőrzik, hogy a halászati felügyelő központba beérkezett információ megfelel-e a hajónaplóban rögzített tevékenységeknek. E keresztellenőrzések eredményeit számítógéppel olvasható formában kell rögzíteni, és azokat három évig meg kell őrizni.

(2) Minden tagállam összeállítja a hajónaplók és a kirakodási nyilatkozatok átadásához szükséges kapcsolattartási adatokat, és azokat hivatalos honlapján elérhetővé teszi.

20. cikk

Az első alkalommal kirakodott tőkehalak lemerése

(1) A halászhajó parancsnoka biztosítja, hogy a 3. cikkben meghatározott területeken kifogott, 300 kg-ot meghaladó tömegű és valamely közösségi kikötőben kirakodott tőkehal bármely mennyiségét értékesítés vagy a kirakodási kikötőből történő elszállítás előtt a fedélzeten vagy a kirakodási kikötőben lemérjék. A mérés során használt mérleget az illetékes nemzeti hatóságok hitelesítik. A mérés eredményeként kapott számadatot a 2847/93/EGK rendelet 8. cikkében említett nyilatkozattal kell használni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a tagállamok engedélyezhetik, hogy a tőkehal mérlegelésére a tagállam területén tartandó halárverésen kerüljön sor, amennyiben a kirakodás során fizikai ellenőrzést végeztek, és hogy a halakat halárverésre történő közvetlen kiszállítás előtt lezárták, és a mérlegelés végrehajtásáig lezárva tartották. A fuvarokmányoknak tartalmaznia kell a kirakodás során végzett ellenőrzésre vonatkozó adatokat.

21. cikk

Vizsgálati referenciaértékek

Az e rendelet által érintett hajókkal rendelkező tagállamok egyedi vizsgálati referenciaértékeket határoznak meg. E referenciaértékeket időszakonként felülvizsgálják az elért eredmények elemzésének elkészítését követően. A vizsgálati referenciaértékeket folyamatosan alakítják mindaddig, amíg a II. mellékletben meghatározott célértékeket el nem érik.

22. cikk

Az átrakodás tilalma

Tilos a tőkehal tengeren történő átrakodása a 3. cikkben meghatározott földrajzi területeken.

23. cikk

Nemzeti ellenőrzési cselekvési programok

(1) Az e rendelet által érintett hajókkal rendelkező tagállamok nemzeti ellenőrzési cselekvési programot határoznak meg a III. melléklettel összhangban.

(2) Minden év január 31-ét megelőzően az e rendelet által érintett hajókkal rendelkező tagállamok hivatalos honlapjukon elérhetővé teszik a nemzeti ellenőrzési cselekvési programjukat és a végrehajtási ütemtervet a Bizottság és az e rendelet által érintett más tagállamok számára.

(3) A Bizottság legalább évente egyszer összehívja a Halászati és Akvakultúra-ágazati Bizottságot, hogy értékelje a nemzeti ellenőrzési cselekvési programoknak való megfelelést és azok eredményeit az e rendelet által érintett tőkehalállományok tekintetében.

24. cikk

Előzetes értesítés

(1) A fedélzetén egy tonnánál több tőkehalat szállító közösségi halászhajó parancsnoka vagy képviselője valamely tagállam kikötőjébe vagy kirakodási helyére történő befutása előtt legalább négy órával a következőkről köteles tájékoztatni az érintett tagállam illetékes hatóságait:

a) a kikötő vagy kirakodóhely megnevezése;

b) a kikötőbe vagy kirakodóhelyre érkezés becsült ideje;

c) azon fajok élő súly-kilogrammban megadott mennyisége, amelyekből 50 kg-nál nagyobb mennyiséget tartanak a fedélzeten.

(2) Azon tagállam illetékes hatóságai, ahol több mint egy tonnányi tőkehalat kívánnak partra rakni, előírhatják, hogy a fedélzeten tartott fogás kirakodását e hatóságok engedélye nélkül nem lehet megkezdeni.

(3) A közösségi hajó parancsnoka vagy képviselője, aki a fedélzeten tartott tetszőleges mennyiséget kíván a tengeren átrakodni vagy kirakodni, illetve valamely harmadik ország kikötőjében vagy kirakodási helyén kirakodni, a tengeren való átrakodás vagy kirakodás, illetve a harmadik országban történő kirakodás előtt legalább huszonnégy órával közli a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságaival az (1) bekezdésben említett információkat.

25. cikk

Kijelölt kikötők

(1) Ha egy közösségi halászhajó több mint két tonnányi tőkehalat kíván kirakodni a Közösségben, a hajó parancsnoka biztosítja, hogy az ilyen kirakodás csak a kijelölt kikötőkben történhessen meg.

(2) Minden tagállam kijelöli azokat a kikötőket, ahol a két tonnát meghaladó mennyiségű tőkehal kirakodása megtörténhet.

(3) Minden egyes tagállam saját nyilvános honlapján hozzáférhetővé teszi a kijelölt kikötők listáját, valamint az e kikötőkre vonatkozó vizsgálati és felügyeleti eljárásokat, az egyes kirakodásokon belüli tőkehalmenntiségek nyilvántartására és jelentésére vonatkozó előírásokat és feltételeket is beleértve.

A Bizottság ezen információkat valamennyi tagállam felé továbbítja.

26. cikk

A hajónaplóba bejegyzett mennyiségek becslési hibahatára

A tagállami halfogásokra vonatkozó információk feljegyzésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1983. szeptember 22-i 2807/83/EGK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (2) bekezdésétől eltérően, a fedélzeten tartott, kilogrammban meghatározott tőkehalmenntiségek becslési hibahatára a hajónaplóba bevezetett menntiség 8 %-a.

27. cikk

A tőkehal elkülönített tárolása

Közösségi halászahajón tilos tartályokban bármilyen menntiségű tőkehalat egyéb tengeri élőlénnel vegyesen tárolni. A tőkehalat tartalmazó tartályokat olyan módon kell a raktérben elhelyezni, hogy azok az egyéb tartályoktól elkülönüljenek.

28. cikk

A tőkehal szállítása

(1) A tagállam illetékes hatóságai megkövetelhetik, hogy a 3. cikkben meghatározott bármely földrajzi területen fogott és először abban a tagállamban kirakodott tőkehal bármekkora menntiségét ellenőrök jelenlétében mérjék le, mielőtt azt az első kirakodási kikötőből máshova szállítják. A 24. cikk szerint kijelölt kikötőben először kirakodott tőkehal menntiségének legalább 20 %-át kitevő reprezentatív mintát a tagállamok által felhatalmazott ellenőrök jelenlétében kell lemérni, mielőtt azt először eladásra felkínálják vagy értékesítik. E célból a tagállamok az e rendelet hatálybalépésétől számított egy hónapon belül benyújtják a Bizottságnak az alkalmazandó mintavételezési rendszer részleteit.

(2) A 2847/93/EGK rendelet 13. cikkében meghatározott feltételektől eltérően, minden, az első kirakodási vagy behozatali helytől eltérő helyre szállított, 50 kilogrammnál nagyobb menntiségű tőkehalszállítmányhoz mellékelni kell az említett rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében előírt, a szállított tőkehal menntiségére vonatkozó egyik nyilatkozat egy példányát. Az említett rendelet 13. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt mentesség nem alkalmazható.

29. cikk

Különleges megfigyelési programok

A 2847/93/EGK rendelet 34c. cikkének (1) bekezdésétől eltérően, az érintett tőkehalállományokra vonatkozó különleges

megfigyelési programok a hatálybalépésüktől számított két éven túl is folytatódhatnak.

V. FEJEZET

DÖNTÉSHOZATAL ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Döntéshozatali eljárás

Ahol e rendelet a Tanács által meghozandó határozatról rendelkezik, a Tanács minősített többséggel jár el a Bizottság javaslata alapján.

31. cikk

Az I. melléklet módosítása

A HTMGB szakvéleménye alapján a Bizottság a 2371/2002/EK rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban és a következő elvek szerint módosíthatja e rendelet I. mellékletét:

- a) az erőfelfejtési csoportokat a lehető leghomogénebb módon kell megállapítani a kifogott biológiai állományok, a cél- vagy járulékos fogásként kifogott halak mérete, valamint az erőfelfejtési csoporthoz társított halászati tevékenységek környezetre gyakorolt hatása tekintetében;
- b) az erőfelfejtési csoportok számának és méretének a védelmi szükségletekhez viszonyított igazgatási terhek tekintetében költséghatékonyak kell lennie.

32. cikk

Részletes szabályok

A 2371/2002/EK rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően részletes szabályokat lehet elfogadni e rendelet 11. cikke (3) bekezdésének, 14., 16. és 17. cikkének alkalmazását illetően.

33. cikk

Támogatás az Európai Halászati Alap keretében

(1) Az 1. cikkben említett négy tőkehalállomány tekintetében a hosszú távú tervet a 2371/2002/EK rendelet 5. cikke értelmében és az 1198/2006/EK rendelet 21. cikke a) pontjának i. alpontja alkalmazásában helyreállítási tervnek kell tekinteni azon évek esetében, amelyekben az állomány mérete nem éri el az ívásra képes biomasszájának a vonatkozó, 6. cikkben meghatározott legalacsonyabb szintjét.

(2) Az 1. cikkben említett négy tőkehalállomány tekintetében a többéves tervet a 2371/2002/EK rendelet 6. cikke értelmében és az 1198/2006/EK tanácsi rendelet 21. cikke a) pontjának iv. alpontja alkalmazásában gazdálkodási tervnek kell tekinteni az (1) bekezdésben említettéktől eltérő évek esetében.

⁽¹⁾ HL L 276., 1983.10.10., 1. o.

34. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb e rendelet alkalmazásának harmadik évében, majd minden harmadik azt követő évben – a HTMGB szakvéleménye alapján és a vonatkozó regionális tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően – értékeli az érintett tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó gazdálkodási intézkedések hatását, és szükség esetén javaslatot tesz e rendelet módosításához szükséges intézkedésekre.

35. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 423/2004/EK rendelet hatályát veszti.

36. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2009. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
M. BARNIER

I. MELLÉKLET

Az erő kifejtési csoportokat az 1. pontban szereplő valamely halászeszköz-kategória és a 2. pontban szereplő valamely földrajzi terület határozza meg.

1. Halászeszköz-kategóriák

- a) A következő szembőségű fenékvonóhálók és kerítőhálók (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR):

TR1. 100 mm-nél nagyobb vagy azzal egyenlő

TR2. 70 mm-nél nagyobb vagy azzal egyenlő, de 100 mm-nél kisebb

TR3. 16 mm-nél nagyobb vagy azzal egyenlő, de 32 mm-nél kisebb

- b) A következő szembőségű merevítőrudas vonóhálók (TBB):

BT1. 120 mm-nél nagyobb vagy azzal egyenlő

BT2. 80 mm-nél nagyobb vagy azzal egyenlő, de 120 mm-nél kisebb

- c) Kopolyúhálók, állítóhálók (GN)

- d) Tükörhálók (GT)

- e) Horogsorok (LL)

2. Földrajzi területek kategóriái:

E melléklet alkalmazásában a földrajzi területek következő csoportosítása alkalmazandó:

- a) Kattegat;

- b) i. Skagerrak;

ii. az ICES IIIa övezetnek a Skagerrakon és a Kattegaton kívüli része;

az ICES IV övezet, és az ICES IIa övezetnek a közösségi vizekhez tartozó része;

iii. az ICES VII d övezet;

- c) az ICES VII a övezet;

- d) az ICES VI a övezet.

II. MELLÉKLET

EGYEDI VIZSGÁLATI REFERENCIAÉRTÉKEK

Célkitűzés

1. Minden egyes tagállam egyedi vizsgálati referenciaértékeket határoz meg e melléklettel összhangban.

Stratégia

2. A halászati tevékenységek vizsgálata és felügyelete elsősorban azokra a hajókra irányul, amelyek valószínűsíthetően tőkehalat fognak ki. A vizsgálat és a felügyelet hatékonyságának mérésére kiegészítő kereszt-ellenőrzési rendszerként a tőkehal szállítására és forgalomba hozatalára irányuló szűrőpróbaszerű vizsgálatokat kell alkalmazni.

Prioritások

3. A halászeszközök különböző típusai különböző prioritási szintekbe tartoznak attól függően, hogy a flottákat milyen mértékben érintik a halászati lehetőségek korlátozásai. Ezért minden tagállam egyedi prioritásokat határoz meg.

Célértékek

4. A tagállamok legkésőbb az e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított egy hónapon belül – az alábbiakban megállapított célértékek figyelembevételével – végrehajtják vizsgálati ütemterveiket.

A tagállamok meghatározzák és ismertetik, hogy melyik mintavételezési stratégiát alkalmazzák.

A Bizottság kérésére a tagállam által alkalmazott mintavételi tervet a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani.

a) A kikötői vizsgálatok mértéke

Általánosságban azzal az egyszerű szűrőpróbaszerű mintavétellel biztosított pontossággal kell legalább azonos szintű pontosságot elérni, amely során a vizsgálat az adott tagállamban az összes tőkehal-kirakodás számának 20 %-ára terjed ki.

b) A forgalombahozatali vizsgálatok mértéke

Az árverésen eladásra kínált tőkehalmennyiségek 5 %-ának vizsgálata.

c) A tengeren végzett vizsgálatok mértéke

Rugalmas referenciaérték: az egyes területeken folytatott halászati tevékenység részletes elemzését követően kell meghatározni. A tengeren végzett vizsgálatok referenciaértékei a tengeren a tőkehal-gazdálkodási területeken eltöltött járőrnapi számára vonatkoznak, lehetőség szerint külön referenciaértékkel a meghatározott területeken történő járőrözéssel eltöltött napok vonatkozásában.

d) A légi megfigyelés mértéke

Rugalmas referenciaérték: az egyes területeken végzett halászati tevékenységek részletes elemzését követően és a tagállam rendelkezésére álló, elérhető erőforrások figyelembevételével kell meghatározni.

III. MELLÉKLET

A NEMZETI ELLENŐRZÉSI CSELEKVÉSI PROGRAMOK TARTALMA

A nemzeti ellenőrzési cselekvési programok célja többek között a következők meghatározása:

1. Ellenőrzési eszközök

Humán erőforrás

- a) A parti és tengeri ellenőrök száma, valamint bevetésük időszakai és körzetei.

Műszaki erőforrások

- b) A járőrhajók és -repülőgépek száma, valamint bevetésük időszakai és körzetei.

Pénzügyi erőforrások

- c) A humán erőforrás, valamint a járőrhajók és -repülőgépek bevetésére vonatkozó költségvetési juttatás.

2. A halászattal kapcsolatos információk elektronikus nyilvántartása és bejelentése

A 19., 23., 24. és 25. cikk teljesítésének biztosítása céljából megvalósított rendszerek leírása.

3. A kikötők kijelölése

Adott esetben a 25. cikkkel összhangban a tőkehal-kirakodásokra kijelölt kikötők jegyzéke.

4. Kirakodás előtti értesítés

A 24. cikk teljesítésének biztosítása céljából megvalósított rendszerek leírása.

5. A kirakodások ellenőrzése

A 19., 20., 21. és 28. cikkben foglalt rendelkezések betartásának biztosítása érdekében megvalósított bármely létesítmény és/vagy rendszer leírása.

6. Vizsgálati eljárások

A nemzeti ellenőrzési cselekvési programok meghatározzák a követendő eljárásokat:

- a) a tengeren és a szárazföldön végzett vizsgálatok esetén;
- b) a más tagállamok által a tőkehalra vonatkozó nemzeti ellenőrzési cselekvési programért felelősként kijelölt illetékes hatóságokkal folytatott kommunikáció esetén;
- c) a közös felügyelet és az ellenőrök cseréje esetén, ideértve a más tagállamok felségvizein működő ellenőrök hatáskörének meghatározását.
-

IV. MELLÉKLET

A 13. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett vonal

A 13. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett vonalat a WGS84 koordináta-rendszer szerint mért alábbi pontok sorrendben loxodromákkal történő összekötése adja:

ÉSZ 54 °30', NYH 10 °35'

ÉSZ 55 °20', NYH 9 °50'

ÉSZ 55 °30', NYH 9 °20'

ÉSZ 56 °40', NYH 8 °55'

ÉSZ 57 °0', NYH 9 °0'

ÉSZ 57 °20', NYH 9 °20'

ÉSZ 57 °50', NYH 9 °20'

ÉSZ 58 °10', NYH 9 °0'

ÉSZ 58 °40', NYH 7 °40'

ÉSZ 59 °0', NYH 7 °30'

ÉSZ 59 °20', NYH 6 °30'

ÉSZ 59 °40', NYH 6 °5'

ÉSZ 59 °40', NYH 5 °30'

ÉSZ 60 °0', NYH 4 °50'

ÉSZ 60 °15', NYH 4 °0'.
